LIDA Stories

lidastories.net

Zilamekî kal wekî mêr / Un uomo anziano per marito

✎ Aranya
Sunniva Høiby-Øiset
Hebûn Stembar (kmr), Andrea Ciasca Marra (it)

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
https://creativecommons.org/licenses/by/4.0

Zilamekî kal wekî mêr

Un uomo anziano per marito

✎ Aranya
Sunniva Høiby-Øiset
Hebûn Stembar
5
کورمانجی kmr / Italiano it

Min digot qey mêrên Norwêcî zilamên herî baş ên cîhanê ne, lê ew ne rast e! Berî ku ez wî zilamê ku bû mêrê min nas bikim, ez li Bangkokê di kargehekê de dixebitim, û ew li Pattaya dijiya. Me bi rêya Înternetê hev nas kir û di dawiyê de bûn cotek.

• • •

Io pensavo che gli uomini norvegesi fossero i migliori del mondo, ma non è vero! Prima di incontrare l’uomo che sarebbe diventato mio marito, io lavoravo in fabbrica a Bangkok, e lui viveva a Pattaya. Ci siamo conosciuti su internet e infine ci siamo messi insieme.

Piştî demekê me biryar da ku em bizewicin. Ez ji malbateke feqîr hatim, lema jî hebûna mêrekî biyanî yê ku bikaribe debara malbata min bike, bû parekî sedema ku ez bi wî re bizewicim.

. . .

Dopo un po’ abbiamo deciso di sposarci. Io provengo da una famiglia povera, e avere un marito straniero che si prendesse cura della mia famiglia è stata una delle ragioni per cui l’ho sposato.

Em koçî Norwêcê kirin, û min dest bi dibistanê kir ku ez Norwêcî hîn bibim. Demek dijwar bû. Ehliyeta min tune bû, mêrê min mecbûr ma bi ajotina min bibira dibistanê, li benda min bisekine û vegere. Ji her alî ve saetek bû. Piştî demekê em nêzîkî hev bûn, lê wî dîsa jî israr kir ku min bi ajotina dibistanê. Wî nedixwest ku ez bi tenê bimeşim.

. . .

Ci siamo trasferiti in Norvegia e io ho iniziato a andare a scuola per imparare il norvegese. È stata davvero dura. Non avevo la patente, così mio marito doveva portarmi a scuola in macchina, aspettare che io finissi e poi riportarmi a casa. La scuola era a un’ora di macchina da casa. Dopo un po’ ci siamo trasferiti più vicino, ma lui comunque insisteva per portarmi in macchina alla scuola. Non voleva che ci andassi a piedi da sola.

Nizanim paşeroj wê çi bi xwe re bîne. Plana min ew e ku ez biçim dibistanek din, lê mêrê min naxwaze ku ez wiya bikim. Ew plan dike ku dûrtir biçe da ku karê min tevlihev bike. Ez dixwazim li ber xwe bidim lê nizanim çawa. Jiyana li welatekî din bi mêrekî pîr re ji ya ku min texmîn dikir dijwartir e.

. . .

Non so cosa accadrà in futuro. Io progetto di frequentare un'altra scuola ma mio marito non vuole. Pensa di trasferirsi ancora più lontano per rendermi le cose più difficili. Vorrei resistere, ma non so come. Non è facile come pensavo vivere in un paese straniero con un vecchio per marito.

Ji dema ku ez hatim Norwêcê hema hema tu pereyê min nemabû. Mêrê min carekê ji bo firavînê pere da min, lê ji ber ku pereyê min pir hindik bû min ew parast. Hevalên min ên li dibistanê dixwazin ji min re bibin alîkar ku karekî peyda bikim. Mêrê min, min ji bo karê paqijiyê minasib nabîne.

. . .

Da quando sono venuta in Norvegia raramente ho soldi. Una volta mio marito mi ha dato del denaro per il pranzo, ma io l'ho messo da parte, dal momento che ne avevo così poco. I miei amici a scuola vogliono aiutarmi a trovare lavoro, ma mio marito dice che non posso. Pensa che lavorare come donna delle pulizie non sia appropriato per me.

Li şûna wî karekî din ji min re hebû – çêkirina garajê. Ew serkar bû û min her tişt kir. Ji ber ku nexweş bû, nikaribû pir tişt bike. Ji çêkirina garajê pere stend, lê neda min.

. . .

Lui invece aveva un altro lavoro per me: costruire un garage. Lui dirigeva i lavori e io facevo tutto quello che diceva. Non poteva far molto perché non stava bene. Non mi ha mai dato un soldo di quelli che ha ricavato dal garage.

Rojekê gava ew li malê tenê bû, wî got ku ew bêzar bûye û biryar da ku em kûçikek bistînin. Min kûçikek nedixwest ji ber ku ez piştî dibistanê westiyam û karê malê hebû. Wî got ku ewê her roj bi kûçikê bimeşe, lê di dawiyê de ez neçar bûm ku hem kûçik û hem jî mêrê xwe yê pîr biparêzim.

. . .

Un giorno mi ha detto che si annoiava a stare da solo a casa, così ha deciso di prendersi un cane. Io non volevo un cane perché dopo la scuola ero stanca e avevo dei compiti da fare. Lui diceva che avrebbe portato a spasso il cane ogni giorno, ma alla fine ho dovuto occuparmi io sia del mio anziano marito che del cane.